

Príhovor Svätého Otca Františka.

pri ekumenickej vigílii Zlatého jubilea Katolíckej charizmatickej obnovy 3. júna 2017 v areáli Circo Massimo v Ríme:

Bratia a sestry, ďakujem vám za vaše svedectvo, ktoré dnes vydávate na tomto mieste. Ďakujem! Robí to dobre všetkým, aj mne!

V prvej kapitole Skutkov apoštolov čítame: «A keď s nimi stoloval, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali Otcovo prisľúbenie: ‚O ktorom ste počuli odo mňa, že Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým.‘» (Sk 1,4-5).

«Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.» (Sk 2,1-4).

Dnes sme tu ako vo Večeradle pod holým nebom, a tak nemáme strach: pod otvoreným nebom a tiež s otvoreným srdcom pre Otcove prisľúbenia. Sme tu zjednotení „my všetci veriaci“, všetci tí, ktorí vyznávame, že „Ježiš je Pán“ - „Jesus is the Lord“.

Mnohí prišli z rôznych končín sveta a Duch Svätý nás zhromaždil, aby sme nadviazali priateľské vzťahy, ktoré nás budú povzbudzovať na ceste k jednote, k jednote pre misiu, nie preto, aby sme boli nehybní, nie! Pre misiu, pre ohlasovanie, že Ježiš je Pán – „Jesús es el Señor“ – pre spoločné ohlasovanie lásky Otca voči všetkým svojim deťom! Pre ohlasovanie Dobrej zvesti všetkým národom! Pre podanie dôkazu, že mier je možný.

Nie je veľmi ľahké dokázať tomuto dnešnému svetu, že mier je možný, ale v mene Ježiša môžeme ukázať pomocou nášho svedectva, že mier je možný! Ale je možný, len ak my sme v mieri medzi sebou. Ak zdôrazňujeme rozdiely, sme vo vzájomnej vojne a nemôžeme ohlasovať mier. Mier je možný, ak vychádza z nášho vyznania, že Ježiš je Pán a z našej evanjelizácie týmto smerom. Je to možné. Aj keď sa medzi nami prejavujú rozdiely – ale to je samozrejmé, máme rozdiely –, no chceme, aby to bola zmierená rozličnosť. Na tento výraz nesmieme zabudnúť, nuž vyslovme ho všetci: zmierená rozličnosť. Tento výraz nie je môj. Je od jedného brata luterána. Zmierená rozličnosť.

A teraz sme tu a je nás veľa! Zišli sme sa k spoločnej modlitbe, k vzývaniu Ducha Svätého, aby zostúpil na každého z nás, aby sme vyšli na cesty miest a sveta a ohlasovali vládu Ježiša Krista.

Knihá Skutkov dosvedčuje: « My, Parti, Médi, Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judey a Kappadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a líbyjských krajov okolo Cyrény, prístahovaní Rimania, Židia aj prozelyti, Kréťania i Arabi: počujeme ich vo svojich jazykoch hovoriť o veľkých Božích skutkoch.» (Sk 2,9-11). Hovoriť tým istým jazykom, počúvať, chápať... Sú tu rozdiely, ale Duch nám dáva pochopiť posolstvo Ježišovho zmŕtvychvstania v našom vlastnom jazyku. Sme tu zhromaždení veriaci pochádzajúci zo 120 krajín sveta, aby sme oslavovali zvrchované dielo Ducha Svätého v Cirkvi, ktoré sa začalo pred 50 rokmi a dalo počiatok ... určitej inštitúcii? Nie. Určitej organizácii? Nie. Prúdu milosti, prúdu milosti Katolíckej charismatickej obnovy. Dielu, ktoré sa zrodilo ako... katolícke? Nie. Zrodilo sa ako ekumenické!

Zrodilo sa ako ekumenické, pretože je to Duch Svätý, kto vytvára jednotu a je to ten istý Duch, kto dáva inšpiráciu, aby to tak bolo! Je dôležité prečítať si spisy kardinála Suenensa na túto tému: veľmi dôležité!

A príchod Ducha Svätého mení ľudí uzavretých zo strachu na odvážnych svedkov Ježiša. Peter, ktorý trikrát zaprel Ježiša, plný sily Ducha Svätého vyhlasuje: «Nech teda s istotou vie celý dom Izraela, že toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, Boh urobil aj Pánom, aj Mesiášom.» (Sk 2,36) . A to je vyznanie viery každého kresťana! Boh urobil Pánom a Mesiášom toho Ježiša, ktorého ste vy [ukrižovali], alebo ktorý bol ukrižovaný. Súhlasíte s týmto vyznaním viery? [zhromaždenie volá: Áno!] Je nám všetkým spoločné, u všetkých rovnaké! Božie slovo pokračuje hovoriac: «Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné. Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval. Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm. Chválili Boha a boli milí všetkému ľudu. A Pán každý deň rozmnožoval tých, čo mali byť spasení.» (Sk 2,44-47). Komunita rástla a bol to Duch, ktorý ju podnecoval.

Veľmi rád myslím na Filipa, keď mu anjel hovorí: „Vstaň a choď na cestu do Gazy“, a on stretáva toho eunucha, správcu majetku etiópskej kráľovnej, Kandake. Bol prozelytom a čítal Izaiáša. A Filip mu vysvetlil Slovo, zvestoval mu Ježiša, a on sa obrátil. A v jednej chvíli povedal: „Nuž, tu je voda, chcem byť pokrstený“. Bol to Duch, ktorý postrčil Filipa, aby tam išiel, a už od počiatku je to Duch, kto všetkých veriacich pobáda ohlasovať Pána.

Dnes sme sa rozhodli stretnúť tu, na tomto mieste – povedal to pastor Traettino – pretože tu počas prenasledovaní boli mučení kresťania, na pobavenie prizierajúcich sa. Dnes je viac mučeníkov ako včera! Dnes je viac kresťanských mučeníkov. Tí, čo zabíjajú kresťanov, pred zabitím sa ich nespýtajú: „Si pravoslávny? Si katolík? Si evanjelik? Si luterán? Si kalvín?“ Nie: „Si kresťan?“ – „Áno.“ – A je podrezaný, hneď a zaraz.

Dnes je viac mučeníkov než v prvotných dobách. A toto je ekumenizmus krvi: zjednocuje nás svedectvo mučeníkov dneška. Na rôznych miestach sveta sa prelieva

krv kresťanov! Dnes je viac než kedykoľvek dôležitá jednota kresťanov, zjednotených v Duchu Svätom, v modlitbe a v činnosti v prospech najslabších. Kráčať spoločne, pracovať spoločne. Milovať sa. Milovať sa. A spoločne hľadať spôsob, ako vysvetliť rozdiely, dohodnúť sa, ale kráčajú! Ak ostaneme stáť, ak nekráčame, nikdy, nikdy sa nedohodneme. Je to tak, pretože Duch nás chce mať v pohybe.

Päťdesiat rokov Katolíckej charizmatickej obnovy. Jeden prúd milosti Ducha! A prečo prúd milosti? Pretože nemá ani zakladateľa, ani štatút, ani riadiace orgány. Samozrejme v tomto prúde sa zrodili mnohé formy, ktoré sú zaiste ľudskými dielami inšpirovanými Duchom Svätým, s rôznymi charizmami, a všetky v službe Cirkvi. Ale prúdu sa nemôžu stavať priehrady, ani sa nemôže uzavrieť Duch Svätý do klietky!

Uplynulo päťdesiat rokov. Keď sa dospeje do tohto veku, začínajú ubúdať sily. Je to polovica života - v mojej krajine hovoríme „päťdesiatnik“ – vrásky sú hlbšie – ak sa samozrejme nemaľuješ, ale tie vrásky tu sú – pribúda sivých vlasov a začíname aj zabúdať na niektoré veci...

Päťdesiat rokov je chvíľa v živote vhodná na zastavenia sa a urobenie reflexie. Je to okamih reflexie: polovica života. A ja vám poviem: je to okamih ísť ďalej s väčšou silou, nechajúc za sebou ten prach, ktorý sme časom nechali sa nahromadiť, ďakujúc za to, čo sme dostali a postaviac sa novému s vierou v pôsobenie Ducha Svätého!

Turíce dávajú zrod Cirkvi. Duch Svätý, prísľub Otca ohlásený Ježišom Kristom, to on je tým, kto vytvára Cirkev: nevestu z Apokalypsy (Knihy zjavenia), jedinú nevestu! Povedal to pastor Traettino: Pán má jedinú nevestu!

Najcennejší dar, ktorý sme všetci dostali je krst. A teraz nás Duch vedie na cestu obrátenia, ktorá prechádza celým kresťanským svetom a ktorá je ďalším dôvodom navyše k tomu, aby Katolícka charizmatická obnova bola privilegovaným miestom na vykonanie cesty smerom k jednote!

Tento prúd milosti je pre celú Cirkev, nie iba pre niektorých, a nikto z nás nie je v role „pána“ nad ostatnými ako sluhami. Nie: všetci sme služobníci tohto prúdu milosti.

Vy spolu s touto skúsenosťou ustavične pripomínate Cirkvi moc modlitby chvály. Chvály, ktorá je modlitbou uznania a vďakyvzdania za nezištnú lásku Boha. Môže sa stať, že tento spôsob modlitby sa niekomu nepáči, ale je jasné, že vychádza plne z biblickej tradície. Napríklad Žalmy: Dávid, ktorý tancoval pred Archou zmluvy, plný jasoty... A prosím, neupadnime do postoja kresťanov s „Mikalíny (Micholíny) komplexom“, ktorá sa hanbila za to, ako Dávid chválil Boha [tancujúc pred Archou].

Plesanie, jasot, radosť - ovocie samotnej činnosti Ducha Svätého! Kresťan buď zakusuje radosť vo svojom srdci, alebo tu niečo nefunguje. Radosť z ohlasovania evanjeliovej Dobrej zvesti!

Ježiš v Nazaretskej synagóge prečítal úryvok z Izaiáša. Čítam: «Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.» (Lk 4,18-19; porov. Iz 61,1-2). Radostná zvesť: nezabúdajme na to. Radostná zvesť: kresťanské ohlasovanie je vždy radostné.

Tretí dokument z Mechelenu (Malines, Belgicko) „Charizmatická obnova a služba človeku“, ktorý napísali kardinál Suenens a Dom Helder Camara, je jasný: charizmatická obnova je tiež službou človeku.

Krst v Duchu Svätom, chvála, služba človeku. Tieto tri veci sú nerozlučiteľne spojené. Môžem vzdať chválu hlbokým spôsobom, ale ak nepomôžem tým, čo sú vo veľkej núdzi, nestačí to. «Nikto z nich netrpel núdzu» (Sk 4,34), hovorí kniha Skutkov.

Nebudeme súdení podľa našich chvál, ale podľa toho, čo sme urobili pre Ježiša. «Ale Pane, kedy sme ti to urobili? Čo ste urobili jednému z týchto maličkých, mne ste urobili.» (porov. Mt 25,39-40).

Drahé sestry a drahí bratia, prajem vám čas reflexie, pripamätania si začiatkov; čas zanechania za sebou všetkých vecí popridávaných vlastným egom a ich premeny v počúvanie a radostné prijatie pôsobenia Duchu Svätého, ktorý vanie kam chce a ako chce!

Ďakujem Katolíckemu bratstvu a ICCRS (Medzinárodná služba katolíckej charizmatickej obnovy - International Catholic Charismatic Renewal Services) za organizáciu tohto Zlatého jubilea, za túto vigíliu. A ďakujem každému z dobrovoľníkov, ktorí to umožnili, mnohí z nich sú tu. Rád som pozdravil členov organizátorského tímu pri mojom príchode, pretože viem, že pracovali veľa! A nie za peniaze! Veľa pracovali. Väčšina z nich sú mladí z rôznych kontinentov! Nech ich Pán veľmi požehná!

Ďakujem zvlášť za to, že žiadosť, s ktorou som sa na vás obrátil pred dvoma rokmi, aby Charizmatická obnova celosvetovo mala jednotnú medzinárodnú službu, sa na tomto základe začala konkretizovať v Zriaďovacích dokumentoch tejto novej jednotnej služby. To je prvý krok, po ktorom budú nasledovať ďalšie, avšak už skoro sa jednota, dielo Duchu Svätého, stane realitou. «Hľa, všetko robím nové», hovorí Pán (Zjv 21,5).

Ďakujem, Katolícka charizmatická obnova, za to všetko, čo ste dali Cirkvi počas týchto päťdesiatich rokov! Cirkvev počíta s vami, s vašou vernosťou Božiemu slovu, s vašou ochotou k službe a s vašim svedectvom života premeneného Duchom Svätým!

Deliť sa so všetkými v Cirkvi s krstom v Duchu Svätom, chváliť Pána bez prestania, spoločne kráčať s kresťanmi rozličných cirkví a kresťanských spoločenstiev v modlitbe a v činnosti pre chudobných. Slúžiť tým najchudobnejším a chorým. Toto očakáva Cirkev a pápež od vás, Katolícka charizmatická obnova, ale od vás všetkých: všetkých vás, ktorí ste vstúpili do tohto prúdu milosti!

Preložila: Slovenská redakcia VR